

מכתב הסכמה על הצדיק רבי יוחנן באנון זי"ע והדיסק הנפלא

חלק ג

אור הזוהר 724 * אייר תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גרולי הצדיקים אומרים ללמוד זוהר הקדוש

רבי שלום יהודה גרוס
האדמו"ר מהאלמין
נשיא מפעל הזוהר העולמי

אני עשה. הרי שש אצלך. כי אם לשם קדשי הרי השביעית אצלך. ולא עוד, אלא אתה הוא שגאמר בך ונך את הסלע, ושים בסלע, שהנחש קנף לכפר עונך. הקדוש ברוך הוא צוה אתכם ודברתם אל הסלע, ואתם לא עשיתם כך. שאם עשיתם מאמרו בדבור, היו לומדים תורה בלי ספק וכלי קשיה ומחלקת. ומשום שגאמר בך (במדבר ט) ונך את הסלע, ולא יצאו ממונו אלא טפות טפות, כך בעלי המשנה הם כמו שמכה בסלע, והם לשונם. כפטיש ופוצץ סלע, ופוסקים בה פמה הלכות פסוקות של הלכות, ולא יוצאים מהם אלא טפות טפות והן לקוטות. ומשום כך הכל תלוי בך. הרי האבן אצלך ושש אחרות. ובר תלוייה הגאולה של השכינה ובניה, כדי שיתקן בך מה שגהרס בראשונה. ובשביל החביבות שלך, שש טפות של גלגול חזרו אליך, שהם רמוזים בראשי הענפים שלך. אותם ש' ש' שפפל בהם משה משה. האבן השביעית (איכה) מה אעידך מה אדמה לך, ונאמר בה הבת ירושלים. ועליה אמר מה אשנה לך. היא אשנה לך בשברון שלך ונאחמך. שיש לך להתנחם עמה, שדיו לעבד להיות פרבו, ואף על גב שיהיה גדול השברון שלך כמו הים. זהו שכתוב (שם) כי גדול כים שברך מ"י ירפא לך, שהיא האם העליונה, התשובה שלך באר שלך שהתבקעה, שהיא ים התורה. זהו שכתוב (שמות יד) ויט משה ידו על הים וילך ה' את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לתרבה. (עד כאן).

וכשהתגלה לך עין החיים בדור האחרון, שאתה עתיד להתגלות ביניהם, - מ'ה שהיה היא שיהיה, כמה נסינות יש לנסות את ישראל? זהו שכתוב שם שם לו חק ומשפט ושם נסה, את משה, והתורה החזירה להם נסיון לאותם שמשתדלים בה והם בצרות רבות. כמו שבמצרים שגאמר בו (שם א) כל הבן הילוד היארה תשליכה, וזו התורה שבכתב, וכל הבת תחיון - התורה שבעל פה, ששתיקו הן פה ולשון, ובהם תהיה אתה כבד פה וכבד לשון, ולחכם

... ובאותו הזמן ותשת העדה ובעירם. וכשהתגלה לך עין החיים בדור האחרון, שאתה עתיד להתגלות ביניהם, כמו שבארוה (קהלת א) מ'ה שהיה היא שיהיה, כמה נסינות יש לנסות את ישראל? זהו שכתוב שם שם לו חק ומשפט ושם נסה, את משה, והתורה החזירה להם נסיון לאותם שמשתדלים בה והם בצרות רבות. כמו שבמצרים שגאמר בו (שם א) כל הבן הילוד היארה תשליכה, וזו התורה שבכתב, וכל הבת תחיון - התורה שבעל פה, ששתיקו הן פה ולשון, ובהם תהיה אתה כבד פה וכבד לשון, ולחכם

אין מי שיהיה ריב וקטטה ומחלוקת לקדוש ברוך הוא בשבילו בגלות.

פתח ואמר זרקא מקף שופר הולך סגולתא. שלש אבנים עליונות הן סגולתא. שלש טפות עליונות שגאמר בהן (איוב ג) הן כל אלה? לפעל אל פעמים שלוש עם גבר. ושלש טפות תחתונות כנגדם סגול, עליהן נאמר (מכה ו) שמעו הרים את ריב ה'. מי ההרים? אלא הנה שלש אבנים עליונות אצלכם, שהן סגולתא. ולמי מכם? לרבי ורבי ורבי של ה'שיבה העליונה, שכנגדכם היו כל רב מביב, ורבי מארץ ישראל, ורבי משאר הארצות. שמעו שלאותיות ריב וקטטה ומחלוקת בהלכה למעלה, ורבי ורבי ורבי ורבי מחלוקת וריב וקטטה בהלכה שלהם למטה. ואין בכם שיהיה ריב וקטטה ומחלוקת בשביל השכינה לקדוש ברוך הוא לדחוק אותו בכמה קשיות עד שיצא אותו מן הגלות. והאתנים - אלו התנאים של המשנה של ה'שיבה שלמטה. הנה שלש אבנים אצלכם, שהם סגול. ששש הנקודות הללו הם ששה סדרי משנה, וכל נקדה היא עשר, ועולים לסי מסכתות, שעליהם אמר שלמה (שיר השירים ו) ששים הפה מלכות. ויש לו פמה בתולדות אחריה רעותיה של הלכות פסוקות שגאמר בהן (שם) ועלמות אין מספר. והשכינה היא פתר על כלם. התג של זרקא, עליו נאמר (משלי לא) רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה. והיא ריב וקטטה ומחלוקת וקשיה לקדוש ברוך הוא בשביל ישראל אחיכם. ומורי המשנה שמשתדלים בתורה בכל יום ולילה בגלות, היא ריב בשבילם שיצא אותם, ואין מי שיהיה ריב וקטטה ומחלוקת לקדוש ברוך הוא בשבילו בגלות.

גדול כים שברך מ"י ירפא לך, שהיא האם העליונה

קם זמן אחד מביניהם ואמר, רועה הנאמן, פמה חזקות האבנים שזרקת, שהודענו בעלי ה'שיבה שלמעלה ומטה, ואפלו המלאכים העליונים, שהם סומכים את שש מדרגות הפסא, והפסא הזדעזע. אבל הרי איתן מושבך אליך, שהיא השביעית, השמר ממונה, שהרי האבן שזרקת הרי היא אצלך, שהיא פתר על כלם. ושים בסלע קנף, ושש אחרים אצלך, משום שהוא אמר (יחזקאל לו) לא למענכם

בְּרָמֹז. וְאִין מִיתָה שֶׁל בַּעַל אֹר הַתּוֹרָה אֶלָּא עֲנִיּוּת. וּבְגָאֵלָה הָאֲחֵרוֹנָה, תּוֹרָה תִּהְיֶה לְיִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שֶׁהֵימָּה, שְׁנַאֲמַר בָּךְ, הַרְעֵה הַנְּאֻמָּן, (שם) וְתִשָּׁם בְּסוּף עַל שְׁפַת הַיָּאָר. בְּסוּף פ"ו יָמִים, דְּרָגָה שֶׁל גְּאֵלָה, נֶאֱמַר בָּךְ וְתִשָּׁם בְּסוּף עַל שְׁפַת הַיָּאָר, שֶׁהוּא אֹר הַתּוֹרָה, הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי. שְׁפַתוֹ הַשְּׂכִינְיָה. עכ"ל הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ.

הַמְּקַבֵּל הָאֱלֹקִי הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבֵּינוּ יַעֲקֹב אַבּוּחֶצְרִיךְ זְצוּקְלֵלָה"ה (בְּסִפְרוֹ גִּנְזֵי הַמְּלַךְ דְּף קפ"ה) אֹמֵר בְּשֵׁם רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי הַקְּדוֹשׁ: דְּמִי שְׁלֵא לְמַד תּוֹרַת אֲמוֹת שְׁהֵם סוּדוֹת הַתּוֹרָה טוֹב לוֹ שְׁלֵא נִבְרָא דְבִלְא זֶה אִין אֲדָם יוֹדַע אֶלְהוּתוֹ יַתְבָּרָךְ, וְיִרְאֶתוּ וְאֶהְבֶּתוּ, וְעַבְדֶּתוּ. וְהֵרַב פְּתִייה זי"ע אֹמֵר בְּשֵׁם רַבִּי חַיִּים ווִיטָאֵל זי"ע שֶׁכְּתַב בְּתַחֲלַת שְׁעַר הַמְּצוּוֹת: וְאִם לֹא עָשָׂה בֶן הַרִי חֶסֶד מְצוּהָ אֶחָד שֶׁל תַּלְמוּד תּוֹרָה שְׁהִיא גְּדוּלָה וְשִׁקּוּלָה כְּכֹל הַמְּצוּוֹת וְצָרִיךְ שְׁיִתְגַּלְגַּל עַד שְׁיִטְרַח בְּד' בְּחִינּוֹת שֶׁל הַפְּרָד"ס הַנִּזְכָּר. עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ. וְעוּד אֹמֵר הֵרַב יְהוּדָה פְּתִייה זי"ע שְׁעוּד בִּשְׁעַת הַלְוִיָּה כְּאִשֶׁר בּוֹכִים עֲלָיו, יִתְכַּן שֶׁכְּבַר חֹזֵר לְעוֹלָם הַזֶּה בְּגִלְגוּל, הַשֵּׁם יִרְחַם.

וּמְבוֹאֵר בְּתַקּוּנֵי זֵהָר (תַּקּוּן ל' דְּף ע"ג): אֵינּוּן דְּעֵבְדִין לְאוּרִי'יָתָא וְיִבְשָׁה, וְלֹא בְּעָאן לְאַשְׁתַּדְּלָא בְּחֻקְהָ דְקַבְּלָהּ, דְּגִרְמִין דְּאֶסְתַּלַּק נְבִיעוֹ דְחֻקְהָ דְאִהִי י' מִנְיָה, וְאַשְׁתַּאֲרַת ב' יְבִישָׁה, וְי' לֹון דְּגִרְמִין עֲנִיּוּתָא וְתַרְבָּא וְבִינָה וְהִרְגַּ וְאֶבְדָן בְּעֻלְמָא. וְנִקְיִים דְבַרִי הַרְהַ"ק רַבִּי חַיִּים פְּלֵאגִי (בַּאוֹת א') וְלֹא יַעֲבוּר שְׁנָה מִלְלַמוּד זּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ כּוֹלוֹ, וְמָה טוֹב אִם יִשְׁלִימוֹנוּ בְּיוֹם ל"ג בְּעוֹמֵר, וְכֵן הַזּוֹהַר חֲדָשׁ, וְטוֹב לָךְ כֹּל הַיָּמִים, עכ"ל. עַל כֵּן כָּל אִישׁ יְהוּדִי יִלְמַד בְּכֹל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבוּר זֹה"ק, וְאִם לּוֹמְדִים חֲצִי שְׁעָה בְּיוֹם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת סִיּוּם כֹּל הַזּוֹהַר"ק שֶׁלֵּשׁ פְּעַמִּים בְּשָׁנָה אַחַת, לְקִיּוּם אֵת דְּבַרִי הַפְּסוּק (שְׁמוֹת ל"ד כ"ג) "שְׁלֹשׁ פְּעַמִּים בְּשָׁנָה יִרְאֶה כֹּל זְכוּרְךָ אֵת פְּנֵי הָאֲדָן ה'" וְכַמְבוֹאֵר בַּזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ (שְׁמוֹת-פֶּרֶשׁתַּב בַּ דְּף ל"ח ע"א): בְּתַרְגוּם לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ: בְּאֵן רַבִּי חֲזִיָּא וְרַבִּי יוֹסִי, הַשְּׁתַּחֲוֹ לְפָנָיו וְנִשְׁקוּ יָדוֹ, וְכַבְּו וְאֶמְרוּ, חֻקִּיקוֹת עֲלִיּוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים מְרִימִים רֹאשׁ בְּזֻכּוֹתְךָ. עָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְרוּשָׁלַיִם לְמִטָּה כְּמוֹ שְׁלֻמְעֵלָה. עָשָׂה [רַשְׁב"י] חוֹמוֹת הָעִיר הַקְּדוֹשָׁה וְשַׁעֲרֶיהָ. מִי שְׁנַנְכַס, לֹא נַנְכַס עַד שְׁיִפְתַּחוּ הַשְּׁעָרִים. מִי שְׁעוּלָה, לֹא עוּלָה עַד שְׁיִתְקַנּוּ הַמְּדַרְגּוֹת שֶׁל הַחוֹמוֹת. מִי יְכוּל לְפַתַּח אֵת שַׁעֲרֵי הָעִיר הַקְּדוֹשָׁה, וְכִי יְכוּל לְהַתְקִין אֵת הַמְּדַרְגּוֹת שֶׁל הַחוֹמוֹת? זֶה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, שֶׁהוּא פּוֹתַח שַׁעֲרִים שֶׁל סוּדוֹת הַחֻקְהָ וְהוּא מְתַקֵּן דְּרָגוֹת עֲלִיּוֹנוֹת. וְכַתּוּב (דְּבָרִים טו) "יִרְאֶה כֹּל זְכוּרְךָ אֵת פְּנֵי הָאֲדָן ה'". מִי זֶה פְּנֵי הָאֲדָן ה'? זֶה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, שְׁמִי שֶׁהוּא זָכָר מִן הַזְּכָרִים צָרִיךְ לְהִרְאֹת לְפָנָיו.

לְמַפְסַק", [ע"כ] וְשֵׁם לְמַעֲלָה מַעֲט: "כֹּל זִימְנָא דְחַכְמִיָּא יִיחַדוּן בַּהּ בְּאוּרִי'יָתָא, לֹא יִכִּיל ס"מ בְּהוּ", [ע"כ]. וְעַל כֵּן שִׁמְנוּ עֲצַמּוֹנוּ לְקַבּוֹעַ לִימוּד שְׁלֵא יִהְיֶה לוֹ הַפְּסַק כֹּלל - זֶה מִשְׁכַּטוֹ: שְׁבַע בַּחֲרָנוּ אֲשֶׁר הַתְּנַדְּבוּ לָזֶה, לְקִיּוּם לָהֶם לְהִיּוֹת בֵּין כּוֹלָם, לּוֹמְדִים תְּמִיד מִן הַבּוֹקֵר עַד הָעֶרֶב, כֹּל הַיָּמִים לֹא יִחְשׂוּ, וְהֵם עָשׂוּ בִּינֵיהֶם תְּנַאי, שֶׁהַלִּימוּד הַזֶּה לֹא יִהְיֶה אֲלָא לְתִיקוּן כֹּל יִשְׂרָאֵל, וְע"כ כֹּלָם כְּאִישׁ אֶחָד יַחֲשִׁבוּ, וְלֹא יַעֲשֶׂה שׁוּם אֶחָד בְּשִׁבְלֵי עֲצַמּוֹ אֲלָא בְּשִׁבְלֵי כֹל יִשְׂרָאֵל. וּבְסֹדֵר זֶה יִתְחִילוּ:

מִיד אַחַר תְּפִלַּת שַׁחֲרִית יִשַׁב אֶחָד בְּמִקּוּם אֶחָד אֲשֶׁר הוֹכֵן לָזֶה, וְשֵׁם יִלְמוּד שְׁיַעֲרוֹר קַבּוֹעַ לִי עַד בּוֹא הַשֶּׁנִּי וְיִקַּח מִמֶּנּוּ הַסֶּפֶר עֲצַמּוֹ, וּמִמְקוּם שֶׁהוּא מְסִיִּים שֵׁם יִתְחִיל, עַד בּוֹא הַשְּׁלִישִׁי וְיִקַּח מִמֶּנּוּ, וְכך יִקִּפוּ וְיִלְכוּ עַד צֹאת הַכּוֹכָבִים, דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ. וְכֹל אֶחָד בִּשְׁעַת לִימוּדוֹ יִהְיֶה דִּינוֹ כְּמַתְפַּלֵּל שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה, שְׁלֵא יוֹכֵל לְהַפְסִיק בְּשׁוּם מִן הַפְּסַק שְׁבַעוּלָם, וְלֹא יִסִּיִּים לִימוּדוֹ עַד שְׁיִתְחִיל הַבַּא, בְּאוֹפֵן שְׁבַרְגַּע אֶחָד לֹא יִפְסַק קוֹל הַתּוֹרָה, וְהַלִּימוּד הוּא סֵפֶר הַזּוֹהַר, תִּיקוּנִים וְזוֹהַר חֲדָשׁ - וְנִמְצְיָנוּ לּוֹמְדִים בְּכֹל שְׁבוּעַת כֹּל זֶה. זֶה יִדְעֵנוּ כִּי בַּחַר ה' בִּזְהָר לְבַטֵּל כֹּל גְּזִירוֹת קְשׁוֹת, וּבִפְרַט לְהִיּוֹת לְחוֹמוֹת אֵל הַגְּזִירָה הַקְּשָׁה ח"ו, וְעַתָּה אֵל יִשְׁלִיכּוּ חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל אֵת הַדְּבַר הַזֶּה אַחֲרֵי גוֹם, כִּי אֲנִי אֲלַמְּלָא נְתִישׁוּר חִילֵי הַיִּיטִי קוֹבַע דְּבַר זֶה בְּכֹל מִקּוּם, אֲבָל כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ (מַהֲר"י בְּסֵאן) יִקַּח אֵת הָעֲצָה הַזֹּאת וְיִהְיֶה לוֹ לְזֻכוֹת, כִּי אִין כְּמוּהָ לְטוֹבָה לְכֹל יִשְׂרָאֵל, וְכֹל אֶחָד בְּמִקּוּמוֹ יוֹכֵל לַעֲשׂוֹתוֹ, כִּי לֹא דְבַר קְשָׁה הוּא כֹּלָל, וְאֲנִי מְצַלִּיחִים בִּזְהָר תּוֹדוֹת לֹא-ל, וְעוּד לָנוּ סֹדְרִים רַבִּים וְכֵאִים בְּעֵינֵי הַלִּימוּד הַזֶּה. וְה' אֱלֹקֵי הַשָּׁמַיִם יִמְלֵא מִשְׁאֲלוֹת לְבָבוֹ לְטוֹבָה וְאֵת מִשְׁאֲלוֹת כֹּל בְּנֵי בֵיתוֹ אֲשֶׁר דוֹרֵשׁ אֲנִי שְׁלוֹמָם כְּאִישׁ אֶחָד, כִּנְפִשׁוֹ הַרְמָה וְכִנְפֵּשׁ שׁוֹתָה בְּצַמָּא אֵת דְּבַרִּיו." עַד כָּאֵן לְשׁוֹן הַרְמַח"ל בְּאַגְרוֹתָיו לְמַהֲר"י בְּסֵאן זי"ע, ע"כ.

וְהַגְּר"א הוֹרָה לְלַמּוּד זּוֹהַר בְּכֹל יוֹם וְיוֹם (תּוֹס' מַעֲשֵׂה רַב). וּבְצוּוֹת ר"י בַּעַל אֲמִרֵי קְדוֹשׁ (מְרוֹאֵי פְנֵי הַגְּר"א זי"ע), וְז"ל: לְלַמּוּד סִפְרֵי מוֹסֵר חַיּוּבִים גְּדוֹל מִמֶּשׁ כְּמוֹ לְהַתְפַּלֵּל וְלִהְיוֹת תְּפִלִּין וְכו', וְזוֹהַר טוֹב מְאוּד לְלַמּוּד, פְּשִׁיטָה לְמִי שְׁמַבִּין עֲמַקּוֹת מַעֲט, אֲלָא אִפִּילוֹ לְלַמּוּד לְפִי פְּשׁוּטוֹ גַם יֵשׁ בּוֹ מוֹסֵר גְּדוֹל וְלִשׁוֹנוֹ מְסוּגֵל, עכ"ל. וְכֵן צוּהַ גְּאוּן רַבְנּוּ יַעֲקֹב מְלִיסָא זי"ע (בַּעַל הַנְּתִיבוֹת), לְלַמּוּד זּוֹהַר בְּכֹל שַׁבַּת, וְכֵן גְּאוּן הַגְּדוֹל רַבִּי בֶן צִיּוֹן אַבָּא שְׂאוּל זי"ע ר"י פּוֹרַת יוֹסֵף הִיָּה רִגִּיל לּוֹמֵר לְבַחּוּרִים לְקְרוּא ב' דְּפִים זּוֹהַר כֹּל יוֹם וּבִפְרַט לְפָנֵי הַשֶּׁנָּה, לְזַכֵּךְ הַנִּשְׁמָה וְגַם מוֹעִיל לָהֶם לְהַבְנֵת הַנְּגִלָּה. גְּאוּן רַבִּי שְׁמוּאֵל קוֹשׁלוּוִיץ זצ"ל, בְּסִפְרֵי נְתִיבוֹת שְׁמוּאֵל (עַה"ת עַי ת"א), מְסַפֵּר שֶׁכְּשֶׁהִיָּה בֶן יִשִּׁיבָה צַעִיר בְּרַאדִין, יֵשׁן בְּחֹדְרוֹ שֶׁל הַחֶפֶץ חַיִּים כְּג' חוֹדְשִׁים, בְּלִילָה לְפָנֵי הַשֶּׁנָּה נִיגַשׁ אֵלָיו הַח"ח וּבִידוֹ סֵפֶר רִזִּיאֵל [הַמְּלֵאךְ], וְאֹמֵר לִי שְׂאֵהֲגָה בּוֹ כֹּל לִילָה קוֹדֵם הַשִּׁנָּה, וְז"ל: "בְּסִפְרֵי הַזֶּה כְּאִשֶׁר תַּעֲיִין וְתִהְיֶה בּוֹ תִּהְיֶה לָךְ קִצַּת הַשְּׁגָה מְגִדְלוֹת וְרוֹמוֹמוֹת הַשִּׁי"ת כִּי רַאִיוֹ לְכֹל אִישׁ יִשְׂרָאֵל שֶׁתִּהְיֶה לוֹ הַשְּׁגָה מְגִדְלוֹת ה', כִּי בְּאִשֶׁר אֲנִי נֹחַשְׁבִּים בְּחֶסֶד ה' עֲלֵינוּ כְּבָנִים לְמִקּוּם, הִרִי מִהֲרָאוֹי שֶׁכֹּל אִישׁ מִיִּשְׂרָאֵל תִּהְיֶה לוֹ אִיזָה הַשְּׁגָה מְגִדְלוֹת אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים וְעַרְכוֹ", עכ"ל הַח"ח זי"ע. וּמוֹסִיף שֵׁם שֶׁרַק אַחֲרֵי שְׁנַיִם הַבִּין אֵת כּוֹוֹנַת הַח"ח שְׁנַעַר רַךְ בְּשָׁנִים יִהְיֶה בְּסִפְרֵי קַבְּלָה לְפָנֵי הַשִּׁנָּה, ע"כ. וְרַבְנּוּ גְּאוּן הַסִּטְיִפְלַעַר זי"ע אֹמֵר שְׂאֵם אֵינוֹ מַבִּין לְשׁוֹן הַזּוֹהַר יִקְרָא בְּלִי לְהַבִּין. (אַרְחוֹת רַבְנּוּ ח"א).